

ملی، ضمن تشکر از پیام وی خاطرنشان کرده است: این پیام موجب دلگرمی اینجانب و همکارانم شد. بی‌تردید اگر همراهی‌های مشفقانه و شبانه‌روزی و دلسوزانه شما و دیگر عزیزان سازمان صداوسیما جمهوری اسلامی در کلیه شبکه‌های ملی و استانی نبود، توفیق همکاران اینجانب در مهار بیماری بدین گونه میسر نمی‌شد.

شبکه‌های استانی و ارسال و پخش پیام وزیر بهداشت، درمان و آموزش پزشکی به این برنامه، دکتر علی‌داریابی معاون رسانه ملی در نامه‌ای از این اقدام دکتر نمکی و تلاش مجموعه کادر درمانی کشور در مهار بیماری کووید ۱۹ قدردانی کرد. بر این اساس وزیر بهداشت هم متقابلاً در نامه‌ای خطاب به دکتر داریابی، معاون امور استان‌های رسانه

تشکر وزیر بهداشت از رسانه ملی

وزیر بهداشت در نامه‌ای به دکتر داریابی، نقش رسانه ملی در اطلاع‌رسانی و افزایش آگاهی عمومی را در شرایط شیوع کرونا دستاوردی مهم و ثبت شده در تاریخ این مرز و بوم دانست. به گزارش روابط عمومی رسانه ملی، در پی پخش ویژه برنامه گرامیداشت درگذشتگان بیماری کرونا، همزمان با شب وفات حضرت خدیجه کبری(س) از

اجرای بدون اشک و آه

موزون از آنجا که برنامه به مجری کارشناس احتیاج داشت، اجرای آن را هم خودش به عهده گرفت. مجری‌ای که ۱۴ سال است زبان بدن تدریس می‌کند و در این برنامه هم شکل و شمابیلی متفاوت از آنچه که سال‌هاست بین مجریان می‌بینیم را رقم زده. او در این روش فرصت را به مخاطب می‌دهد تا به جای تحریک مکرر احساسات آنها، خودشان درباره موضوع فکر و آن را باور کنند و درگیرش شوند. درواقع اینجا از تحلیل‌های اضافه حین روایت تجربه‌گران و تلاش برای درآوردن اشک شما و مهمان برنامه خبری نیست.

او می‌گوید: آسان‌ترین کار این است که مثل مجری‌های معمولی باشی اما نمی‌خواستم این اتفاق بیفتد تا مردم بگویند به‌به این طعم همان اجراها را می‌دهد. در این برنامه من ریسک کردم، چرا که مجری باید تابع محتوا باشد نه برعکس. اگر بخواهم مخاطب برنامه را احساس‌زده کنم بهترین محتوا را دارم اما گفتم بگذار در مقابل این انتخاب باشم و مردم را به باور برسانم چراکه هیچ پخته‌ای خام نمی‌شود اما هر داغی سرد می‌شود. این سبک اجرا هم برای پخته شدن مخاطب بود.

تجربه شخصی آقای مجری

عباس موزون که مدتی پیش در لایو، با روابط‌عمومی رسانه ملی حاضر شد درباره تجربه‌اش از مواجه شدن با فاکتورهایی از مرگ موقت گفت. او تاکید کرد که تجربه مرگ موقت ندارد ولی به واسطه یک خواب عمیق سال‌ها پیش تجربه‌ای مشابه با این موضوع برایش رخ داده است. او می‌گوید: یکی از این موارد مکالمه بدون صوت و لب زدن بود و دیگری هم حس عمیق پرواز؛ تا جایی که متاثر از همین خواب‌ها پاراگلایدر یاد گرفتم تا شاید کمی دلم خنک شود. البته به‌واسطه غرق شدن در آب تجربه‌ای نزدیک به این موضوع داشتم اما جزو تجربه‌های عمیق این فضا محسوب نمی‌شود.

یک داستان ناگفته

در مورد این برنامه هم انگار اتفاقاتی وجود دارد که پخش نشده، موضوعی که موزون می‌گوید اغلب آنها جزو رخداد‌های منفی بودند. ما هم جزئیات آنها را جویا شدیم و قرار شد تا در همین حد برایتان بگوییم که یکی از این موارد به شخصی برمی‌گردد که در تصادفی آسیب می‌بیند و بعد وارد بیابان وسیع و عاری از هر چیزی می‌شود. این بیابان به شکلی تجسم مرگ به معنای واقعی کلمه بوده. در این فضا او با آدم‌هایی روبه‌رو می‌شود که هیچ کدام با هم حرفی نمی‌زدند و همه در ماتم عمیقی به سر می‌بردند. سکوتی ترسناک و پراشوب. او مدام بین این افراد که لباس‌های پاره‌پاره‌ای به تن داشتند راه می‌رود و می‌پرسد که ما کجا هستیم و در نهایت یکی جواب می‌دهد که مگر نمی‌دانی؛ ما مردیم، بنشین و با خدا صحبت کن!

چند نمونه قدیمی

قبل‌تر از زندگی «پس از زندگی» هم کسانی برای انعکاس داستان دنیای آن طرف دست به کار شده بودند که البته اغلب آنها تنها به نگاه میدانی و روایت ماجرا ختم می‌شدند. حدود ۲۰ و چند سال پیش ریموند مودی آمریکایی که از بنیانگذاران پژوهش در زمینه تجربه مرگ موقت است، بعد از انتشار سه کتاب در این زمینه مستندی از این تجربه‌گران ساخت که چند سال بعد با عنوان نسیمی از حقیقت ترجمه و از شبکه روی آنتن رفت. برنامه آقای مودی هم فضای تحقیقاتی چندانی نداشت اما گردآوری در آن به چشم می‌خورد که مثلاً می‌گفت همه اینها تجربه مشترک تونل نور را دارند و مخاطب خودش باید به یک نتیجه می‌رسید. بعد از این هم نمونه ایرانی از این برنامه‌ها با عنوان «نزدیک به مرگ» از شبکه مستند پخش شد. در این برنامه که لیلیا خلیل‌زاده آن را تولید کرده بود هشت نفر در زمان کوتاهی از این تجربه می‌گفتند. علاوه بر اینها کتاب‌های زیادی هم درباره تجربه مرگ موقت نوشته شده که خیلی از آنها ترجمه‌شده هستند مثل «جهان پس از مرگ» از جفری لانگ، «در آغوش نور» نوشته بتی جین ایدی، «دورنمای بهشت برین» از سایمون شوستر و.... البته که در این بین آثاری از نویسندگان ایرانی هم به چشم می‌خورد مثل «برزخ، دنیای پس از مرگ» نوشته جابر رضوانی، «آن سوی مرگ» از جمال صادقی و....

واکنش‌ها

@datranjMahdi

Tweet

قابل قدردانی است که برای پژوهش، تهیه و تدارک محتوا و سپس تولید آن حدود چهار سال زحمت کشیده شده‌است. امیدوارم شاهد توجه بیشتر برای تولید برنامه‌های پژوهشی و پرهیز بیشتر از تولیدات کوتاه‌مدت آنتن‌پرکن باشیم.

۲

۰

۰

@mariamrasolzade

Tweet

برنامه مستندطوري زندگي پس از زندگي که درباره کسانی‌که از مرگ برگشتن چقدر قشنگه. حرفاشون و دیده‌ها و شنیده‌هاشون و مخصوصا لبخند عجیب و آرامشی که موقع تعریف‌کردن داستان دارن.

از یکی از خانم‌هایی که برگشته بود، پرسید: مرگ ترسناک بود؟

گفت نه، اصلا. این ماییم که ترسناکیم...

۲

۰

۰

@MRafighdoust

Tweet

برای اولین بار تو زندگیم، دوست دارم به برنامه‌ای از شبکه چهار رو پیگیری و تماشا کنم؛ «زندگی پس از زندگی». قصه آدم‌هایی‌که تجربه‌ای نزدیک به مرگ و جداشدن روح از بدن داشتن و ادراکاتی از جهان دیگر. تماشای هر قسمتش، حقیقتاً موعظه‌اس. باید به بعد از مرگ فکر کرد جدی.

۲

۰

۰

@rezarashidpour

Tweet

به همکاران ارجمندم در شبکه چهار بابت ساخت برنامه عالمانه، آگاهی‌بخش و جذاب «زندگی پس از زندگی» تبریک عرض می‌کنم. پیگیر برنامه‌شان هستم و از تماشایش لذت می‌برم. دست‌مریزاد.

۲

۰

۰

می‌گفتند سکوت کنم!

چنین ادعایی دارند را انجام دهند.

🔗 **ریسک یک تجربه:** قبل از این برنامه من با افراد حوزه‌های مختلف، از پژوهشگران گرفته تا علما که حرف می‌زد، من را از تعریف این ماجرا که به آن باور هم داشتند نهی می‌کردند و می‌گفتند بازتاب خوبی نخواهد داشت؛ اما امروز که نظرات مردم را در صفحه این برنامه می‌خوانم، می‌بینم که تصولات عجیب و غریبی در سطوح و گرایش‌های مختلفی از مردم ایجاد شده. خیلی‌ها باورهایی را نسبت به جهان ماوراء پیدا کردند و اعتقاد و ایمان‌شان در این زمینه بالا رفته است. نباید فراموش کرد آنجا همه ما که این تجربه را داشتیم بایک زبان که زبان فطرت بود صحبت می‌کردیم.

🔗 **واکنش مردم:** بعد از این برنامه هم بازخوردهای مختلفی از مردم گرفتیم. برخی‌ها به من تبریک می‌گفتند و بعضی هم از آنچه تجربه کرده بودم ابراز تأثر می‌کردند و در کل این واکنش‌ها طیف گسترده‌ای دارد و در این بین مثلاً یک نفر گفته بود کاش علاوه‌بر ۳۸ سال با هم ساکت می‌ماندی! البته اینها برای من ناراحت‌کننده نیست چون هرکسی سطح باور و نگاه متفاوتی دارد.

🔗 **هدف از بیان این تجربه:** واقعیت این است که من و بقیه دوستانی که در برنامه حاضر می‌شوند هدف‌مان این نیست که با بیان این تجربیات چیزی به دست بیاوریم، مثلاً خود من تجربه‌های رسانه‌ای زیادی داشتم و به دنبال کسب شهرت و این موارد که گاهی مطرح می‌شود، نبودم، بلکه تنها هدفم این بود باوری را برای کسانی که هنوز در شک و تردید هستند یادآوری کنم. این موضوع برای خیلی‌هایی که چنین تجربه‌ای دارند صدق می‌کند اما اغلب به دلیل قضاوت‌هایی که وجود دارد جرات تعریف آن را ندارند و این برنامه فرصتی را برای عنوان چنین مساله‌ای فراهم کرده‌است.

علی خدادادی، تجربه‌گر

🔗 **شروع آشنایی:** از حدود دو سال پیش من به آقای موزون معرفی شدم و در ادامه چند مرحله ضبط و صحبت کردیم تا کار به جایی که دیدید، رسید. خود من راوی خاطرات زمان جنگ هستم اما روایت این تجربه را زمانی که

برای چند نفر از علما مطرح می‌کردم به من می‌گفتند که نمی‌شود این صحبت‌ها را هر جایی گفت و باید شرایط آن مهیا شود، چرا که هر ذهن و منطقی قادر به هضم اینها نیست.

🔗 **چرا زندگی پس از زندگی؟** این برنامه جزو مجموعه‌های کارشناسی است که باور وجود جهانی پس از این دنیا را تایید و یادآوری می‌کند. با همه اینها من همچنان خوف گفتن خیلی از این وقایع را داشتم چون خیلی‌ها همین الان هم این موضوع را به‌سخره می‌گیرند و دلایلش این است که ذهن‌شان نمی‌کشد؛ مثل وقتی که از سفر به ماه می‌گفتند خیلی‌ها باور نمی‌کردند.

🔗 **راستی آزمایی:** شاید علم و تکنولوژی نتواند این مسائل را اثبات کند اما در این باره هم ابزار راستی‌آزمایی وجود دارد. در این باره فاکتورهایی هست که می‌شود به صداقت داستان هرکس پی برد. وقایعی هم در این بین هستند که مثلاً بین خیلی از کسانی که در این برنامه حاضر شدند مشترک است و در ادامه کارشناسان هم مهر تایید به آن می‌زنند. برای این برنامه چندبار در زمان‌های مختلف با من صحبت کردند تا هر بار این مطالب را با هم تطبیق دهند؛ علاوه بر اینها در سطح جهانی هم نزدیک به ۱۳ فاکتور وجود دارد که براساس آن می‌شود راستی‌آزمایی درباره کسانی که

ثبت و ترکیبی داریم و لازم بود سراغ گزینه سنج‌های دیگری بزنیم که به او بر نمی‌گردد یا در این بین از آنجا که قصه‌اش ختم به‌خیر می‌رود و راضی به صحبت کرد. اما از صد درصد یی این تجربه را داشته‌اند و از بین همان

گران خارجی که اعتراف به اشتباهات در سوب می‌شود هم فکر کردیم اما خودتان ببینند را با شکل‌گیری این جریان تصور بازی کردن نقش یکی از تجربه‌گران منفی هم هر کدام می‌تواند پیامدهای خودشان را ترکیبی برسیم. با وجود این باز هم خیلی‌ها را فلان مهمان همه چیز را کامل نگفت و نه تا در این موقعیت قرار بگیرد.